

drøftet i høj Grad, og som jeg derfor heller ikke skal følge ham ind paa. Det ærede Medlem vil ogsaa være med til at give en yderligere Støtte til dem, der er vanskeligt stillede, dem, der er særligt trykkede af Dyrtiden, og derigennem vil det ærede Medlem jo ogsaa være med til at oprette det, han kalder et Skel i Befolkningen, et Skel, der imidlertid i denne Sammenhæng ikke betyder noget som helst andet, end at der er visse Mennesker, hvis økonomiske Kaar ikke tillader, at Budgettet anspondes yderligere, medens andre meget vel taaler noget saadant, og hvor længe det ærede Medlem end virker i dette høje Ting, vil han aldrig faa det Skel udryddet.

Den højtærede Minister mente, at jeg ved min Henvisning til Købstadforeningens Resolution og de deri fremsatte Udtalelser til Gunst for, at Prisreguleringer, som kom alle til gode, skulde foretages udelukkende paa Statens Bekostning, skulde have ment, at Venstre i Købstadforeningen havde faaet udtrykt sin Villie. Det forstaaer jeg slet ikke. Jeg blandede ikke i fjerneste Maade disse to Ting sammen. Jeg hævdede, at vi fra Venstres Side, saa saare disse vanskelige Tider kom op over Horisonten, henedte Ministeriets Opmærksomhed paa, at saadanne Varemængder, hvis Priser steg ud over det overkommelige, skulde man søge at bringe til Befolkningens Forbrug ved en Reduktion af Prisen paa Statens Bekostning. Men da vi sagde dette i Efteraaret 1914 og Vinteren 1915, vandt det ikke i synderlig Grad den højtærede Ministers Øre. Der er dog ikke Spor af Grund til at strides om, hvem der i saa Henseende har Prioriteten. Den højtærede Minister mener, at han og hans Parti har det. Der kommer jo egentlig ikke meget ud af at foretage en Undersøgelse med Hensyn til, hvem der i saa Henseende maatte have Ret. Jeg tror dog alligevel, at hvis Ministeren vilde undersøge Sagen, vilde han finde, at det var fra Venstres Side, at dette Krav først blev rejst. Og naar den højtærede Minister til de Lovforslag angaaende forskellige Varesorter, som han har fremlagt, har knyttet prisregulerende Foranstaltninger til Gunst for alle paa Statens Bekostning, har vi, for saa vidt vi i øvrigt har fundet de foreslaaede Nedsættelser rimelige, ingen Sinde modsat os disse Foranstaltninger, netop fordi de var i fuld Kontakt med, hvad vi oprindeligt har ønsket i denne Sag.

Den højtærede Minister kom naturligvis ind paa det kommunale Selvstyre og det,

som han kaldte et for Venstre saa kært Princip, som vi ved denne Lejlighed har sat til Side. Det var ganske det samme, den højtærede Minister fremdrog, da han ved Forelæggelsen af det første Dyrtidslovsforslag vilde give fuldstændig fri Bane for Kommunalbestyrelserne Landet over til at lægge Skatterne saaledes, som de maatte finde det bedst, og som de nu kunde ønske det, til Dækning af de Udgifter, der her vilde blive Tale om, ja, hvor han endog vilde bemyndige Kommunerne til at fastslaa helt nye og uprøvede Skattegrundlag for at fremskaffe det, der her var nødvendigt. Ud i et saadant kommunalt Selvstyre ønsker vi fra Venstres Side ikke at følge den højtærede Minister. Vi ønsker at give Kommunerne alt det Selvstyre, der kan tilkomme dem indenfor de Regler, som Lovgivningsmagten maatte fastslaa, og det ønsker vi ogsaa i denne Sammenhæng. Dertil maa jeg have Lov til at føje, at naar jeg har talt om, at vi fra vor Side ønsker Ro om denne Sag, er det netop Ro for Kommunalbestyrelserne til at udføre det omfattende Arbejde, som denne Sags Praktisering kræver. Det undrer mig, at den højtærede Minister vilde føre mit Udtryk over i Ønsket om at faa Ro for den Uenighed, der i saa Henseende er indenfor Venstre. Den højtærede Minister maatte da ogsaa langt ud i Landet for at hente et Eksempel paa denne Uenighed, og han syntes at være i ikke ringe Grad imponeret over, at den var kommet til Orde fra en Dame, der endogsaa, tror jeg, Ministeren sagde, havde staaet som Nr. 1 paa en Valgmandsliste. Jeg tror, det vilde have gjort mere Indtryk, hvis den højtærede Minister havde kunnet hente sit Eksempel fra et mere nærliggende Omraade, f. Eks. denne Bygning, eller fra dem, der fører Ordet paa Venstres Vegne, naar der dertil er Anledning, ude omkring i Landet. Men en saadan Uenighed vil det vist falde vanskeligt for Ministeren at pege paa. Nogen Uenighed indenfor Partiet som saadant er der ikke og har der ingen Sinde været Tale om. Jeg gentager, at det, jeg mente med, at Ro vilde være ønskelig, er dette, at det er uheldigt for Kommunalbestyrelser stadig, medens de praktiserer denne Lov og udfører dette meget store og betydningsfulde administrative Arbejde, at være Genstand for Stormløb, der har til Hensigt at faa Foranstaltninger gennemført i et Omfang, som man ikke er villig til indenfor Kommunalbestyrelsernes Flertal, og saaledes, at man aldrig kan vide, om de Foranstaltninger, man fore-